

φυτό θὰ πρέπει νὰ εἶναι πολλοὶ εἰς ἀριθμὸν.

Ὅταν ὁμως δὲν προβλέπεται περονόσפורος, ἡ συνεχὴς κάλυψις τοῦ φυτοῦ διὰ φαρμάκων εἶναι σπατάλη. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ ψεκασμοὶ πρέπει νὰ βασισθοῦν ἐπὶ τῶν προβλέψεων.

Ὅπως λοιπὸν: α) Ὅταν προβλέπεται ἐπικίνδυνος εἰσβολὴ τοῦ παρασίτου ἀπὸ ἐνωρὶς καὶ ἐν συνεχείᾳ, καθ' ὅλην τὴν κρίσιμον ἐποχὴν, (ἔτη περονόσπορου) πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν μέθοδον τῆς συνεχούς κάλυψεως. Αὕτη συνίσταται εἰς ἕνα ψεκασμὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ «προπαρασκευαστικοῦ» διαστήματος καὶ ἕτερον μετὰ 7—8 ἡμέρας. Διὰ τῶν δύο τούτων ψεκασμῶν ἐπιτυγχάνεται τελεία κάλυψις τῶν ταξιανθιῶν καὶ τῶν περὶ αὐτὰς φύλλων. Οἱ ἐπόμενοι ψεκασμοὶ μέχρι πέρατος τῆς κρίσιμου ἐποχῆς θὰ διενεργούνται ἀνὰ 10—12 ἡμέρας ὁ εἰς ἀπὸ τῶν ἄλλων.

Ἡ κάλυψις ὁμως κατὰ τὴν μέθοδον αὐτὴν θὰ εἶναι πλήρης καὶ θὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ταχύτητα αὐξήσεως τῶν βλαστῶν ὅταν ἡ ἀρχὴ τοῦ «προπαρασκευαστικοῦ» διαστήματος συμπίπτει νὰ τίθεται κατὰ πρόβλεψιν 20—22 ἡμέρας περίπου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνθήσεως, ὅποτε ὁ τρίτος κατὰ σειρὰν ψεκασμὸς θὰ διενεργῆται ἀμέσως πρὸ τῆς ἀνθήσεως (κρίσιμος ἐποχὴ σταφυλῶν). Ἐὰν ὁμως ἡ ἀρχὴ τοῦ «προπαρασκευαστικοῦ» διαστήματος τοποθεῖται εἰς προηγουμένην ἡμερομηνίαν, ὥστε μέχρι τῆς ἀνθήσεως νὰ μεσολαβῇ διάστημα 27—28 ἡμερῶν, θὰ πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ εἰς ψεκασμὸς ἀκόμη 7—8 ἡμέρας πρὶν τοῦ ἀναφερομένου ὡς πρώτου, ὅποτε μέχρι τῆς ἀνθήσεως θὰ πραγματοποιηθοῦν 4 ψεκασμοί.

Ὅταν ὁ καλλιεργητὴς ἐκτελεῖ τὸν πρὸ τῆς ἀνθήσεως ψεκασμὸν, εἴτε τρίτος εἶναι αὐτὸς κατὰ σειρὰν, εἴτε τέταρτος, δύναται νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προηγουμένων ψεκασμῶν ἐκ τῶν προσβολῶν, ὅποτε, εἰς περίπτωσιν σχετικῆς ἀποτυχίας, ἐκτελεῖ μετὰ τὸν ψεκασμὸν καὶ μίαν ἐπικονίασιν μετὰ χαλκούχων ἢ ἄλλων κόνεων διὰ τὴν περαιτέρω προφύλαξιν τῶν σταφυλῶν καὶ αὐξάνει τὴν δοσολογίαν τοῦ φαρμάκου ἀπὸ τοῦ ψεκασμοῦ αὐτοῦ καὶ πέραν.

Κατὰ τὰ ἔτη δηλαδὴ περονόσπορου συνιστῶνται ἠδύνημασι δοσολογίαι φαρμάκων καὶ 1—2 ἐπικονιάσεις διὰ χαλκούχων ἢ ἄλλων κόνεων κατὰ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ φύλλωμα εἶναι πικνὸν καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὸ ψεκαστικὸν ὑγρὸν νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν ταξιανθιῶν καὶ σταφυλῶν αἱ ὁ-

ποῖαι εὐρίσκονται ἀπὸ ἀπόψεως εὐπαθείας εἰς κρίσιμον στάδιον.

Αἱ ἐπικονιάσεις ἀκολουθοῦν τοὺς ψεκασμοὺς καὶ δύναται νὰ συνδυασθοῦν μετ' αὐτῶν (καταπολέμησις ὄιδιου) ἢ D.D.T. (καταπολέμησις εὐδεμίδος). Διὰ τοὺς καλλιεργητὰς γεννάται ὁμως θέμα ἐκτίμησεως τοῦ «προπαρασκευαστικοῦ» διαστήματος, ὥστε, ὁ πρώτος ψεκασμὸς νὰ ἐνεργῆται εἰς τὴν ἀρχὴν τούτου, ἢτοι πρὶν ἐμφανισθῇ ἐπικίνδυνος εἰσβολὴ τοῦ παρασίτου. Ὅπως ἀνεφέρθη, ἡ ἐκτίμησις τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος εἶναι πολὺ δύσκολος, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας τῶν ὁποίων ἡ στάθμισις πολλὰς φορὰς εἶναι ἀδύνατος δι' ἀπλῆς ἐκτιμήσεως.

Ἡ ἐλαχίστη ἀπαιτούμενη θερμοκρασίαι διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν πρωτογενῶν μολύνσεων (βλάστησις ὠσπορίων) ὑφίσταται εἰς βλαστὰ σταφιδικὰ διαμερίσματα, ἀπὸ τοῦ τέλους Μαρτίου, ἀρκεὶ ἡ σταφιδάμπελος καὶ ἡ ἀμπελος γενικῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ ἔχουν βλαστοὺς 5—10 ἑκατοστάων.

Ἡ ἐποχὴ βλάστησεως ὁμως τῆς σταφιδάμπελου καὶ ἀμπελοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν θερμοκρασιῶν τὰς ὁποίας ἔχει δεχθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ληθάργου. Ὅπως, εἰς θερμὰ διαμερίσματα ἡ βλάστησις εἶναι πρωϊμωτέρα τῶν ψυχροτέρων, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαμερίσματος ἡ ἐποχὴ βλάστησεως ποικίλλει, ἐξαρτωμένη ἐκ τῶν θερμοκρασιῶν τοῦ ἔτους, τῶν τοπικῶν συνθηκῶν θερμοκρασίας, τῆς ποικιλίας καὶ τῆς ἐποχῆς ἀκόμη τοῦ κλαδεύματος. Ὅπως εἰς τὴν περιοχὴν Κοκκωνίου Κορινθίας καὶ Πατρῶν συνήθως ἡ σταφιδάμπελος φέρει φύλλα ἐπιδεκτικὰ μολύνσεως κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου 10ημέρου Ἀπριλίου.

Εἰς τὸν Πύργου Ἠλείας τὰ φύλλα εἶναι ἐπιδεκτικὰ μολύνσεως ἀπὸ ἐνωρίτερον, ἐνῶ εἰς τὰ Νότια διαμερίσματα (Μεσσηνίη) ἡ βλάστησις τῆς σταφιδάμπελου εἶναι πρωϊμωτέρα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται φανερόν ὅτι ἡ βλάστησις τῶν ὠσπορίων καὶ τῆς ἀμπελοῦ εἶναι συνδεθεμένη ἀπολύτως μετὰ τὰς θερμοκρασίας, ἀλλὰ τὰ ὠσπορία φαίνεται ὅτι εἶναι εἰς θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως θερμοκρασίας νὰ βλαστῶσιν πρὶν ἢ ἀμπελος καὶ ἡ σταφιδάμπελος ἀποκτήσουν βλαστοὺς ἀνὰ τῶν 5—10 ἑκατοστάων.

Διὰ τὴν βλάστησιν, συνεπῶς τῶν ὠσπορίων κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡ ἀμπελος δύναται νὰ μολυνθῇ, ἀπομένει ὡς περιοριστικὸς παράγων ἡ ὑγρασία ἐδάφους.

Εὐθύς ὡς ἡ ὑγρασία τοῦ ἐδάφους ἐξασφαλισθῇ, ἡ μόλυνσις θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως εἰς τὰ χαμηλὰ φύλλα (ἔρποντας βλαστοὺς). Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὁμως κατὰ τὴν